Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

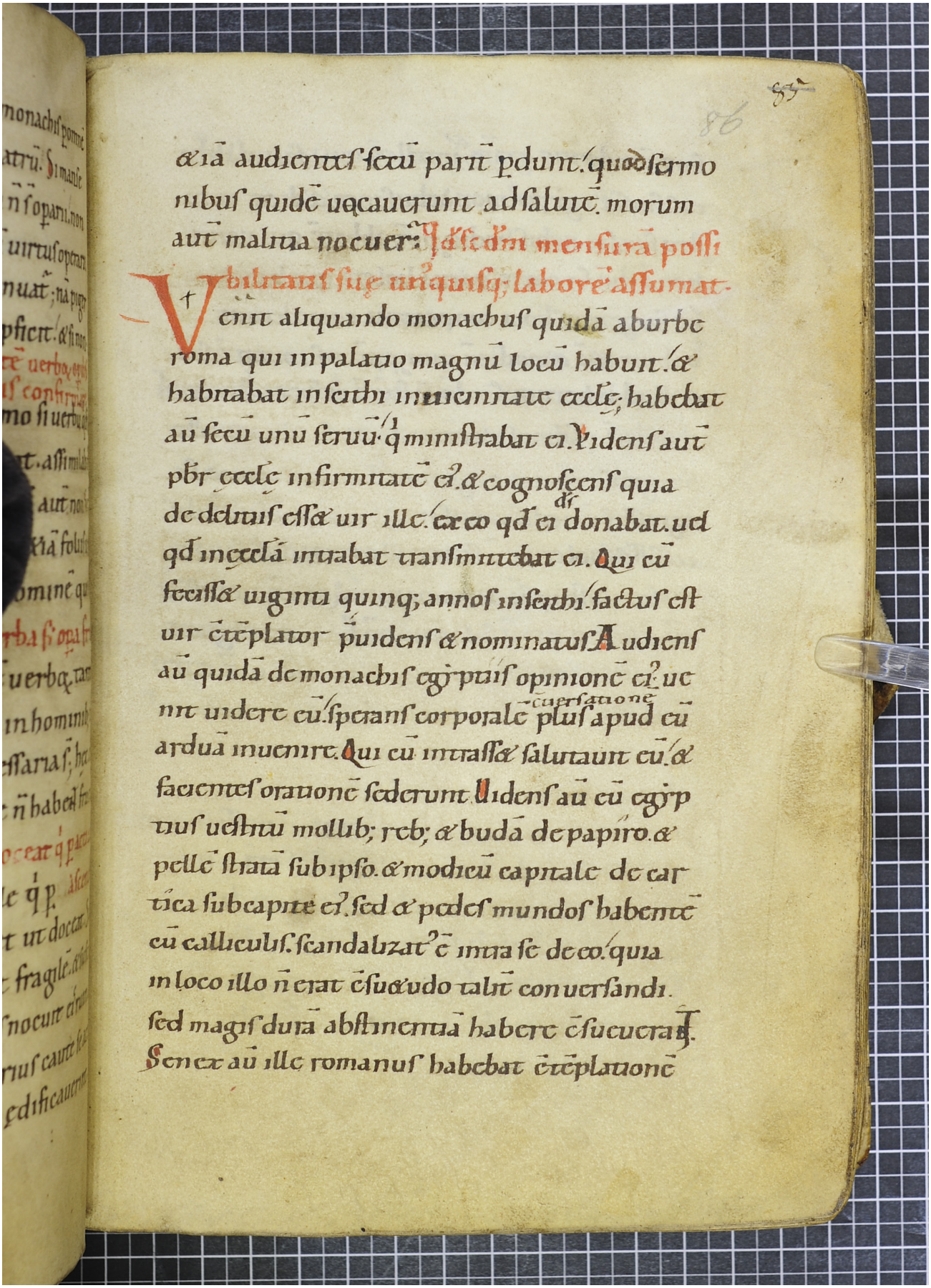

86 85

ꝑia audientes secu parti pdunt. quod sermo
nibus quidē uocauerunt ad salutē. morum
aut malitia nocuer: ¶ d̄ sec̄dm mensura possi
bilitatis suę unusquisq; laborē assumat.
Venit aliquando monachus quidā a urbe
roma qui in palatio magnū locū habuit. et
habitabat in scithi in uicinitate eccle; habebat
aū secū unū seruū. q̄ ministrabat ei. Videns aut
pbr eccle infirmitatē ei. et cognoscens quia
de ditis esset uir ille. ex eo qd̄ ei donabat. uel
qd̄ in eccl̄a intrabat transmittebat ei. Qui cū
fecisset uigintī quinq; annos in scithi. factus est
uir cōtēplator puidens et nominatus. Audiens
aū quidā de monachis egr̄ pris opinionē ei. uc
nit uidere eū. sperans corporalē cōuersationē plus apud eū
arduā inuenire. Qui cū intrasset salutauit eū. et
facientes orationē sederunt. Videns aū eū egr̄p
tius uestitū mollib; reb; et budā de papiro. et
pellē stratā sub ipso. et modicū capitale de car
tica sub capite ei. sed et pedes mundos habentē
cū calliculis. scandalizat̄ ē intra se de eo. quia
in loco illo n̄ erat ēsuetudo talis conuersandi.
sed magis dura abstinentia habere ēsueuerat.
Senex aū ille romanus habebat ēcōplationē